

پیشبینی "گروه بحران" و آینده ی افغانستان

نشر گزارش "گروه بین المللی بحران" در روز های اخیر، که هشدار جدی پیرامون آینده ی رژیم جمهوری افغانستان بحساب میرود، واکنش های متفاوتی را در حلقه های دولتی، ملی و رسانه یی بوجود آورد.

"گروه بین المللی بحران" که وظیفه ی آن، مطالعه، تحقیق و بررسی اوضاع سیاسی، اقتصادی، اجتماعی به شمول خواستها و نیاز های مردم در یک جامعه، بخصوص در جوامع به اصطلاح جهان سومی است، نظرات، پیشبینی ها و پیشنهاد هایش را باسناد تماشایی مستقیم با مردم، مسافرت در نقاط مختلف یک کشور، شناسایی علل و عوامل بحرانها، تحلیل مالی و نظامی و بالاخره، سنجش های دقیق علمی مرتب میسازد، اخیراً طی یک گزارش هشدار و شش صفحه یی اعلام نمود که وقتی نیرو های بین المللی در سال 2014 میلادی از افغانستان خارج شوند، حکومت فعلی به رهبری حامد کرزی سقوط خواهد کرد، جنگهای مسلحانه ی داخلی از سر گرفته خواهد شد و اوضاع بس ناگواری در این کشور بوجود خواهد آمد.

گروه مذکور، در عین زمان، پیشنهاد هایی هم بخاطر جلوگیری از وخامت اوضاع در افغانستان داشته و خطاب به مقامات دولتی این کشور میگوید چون فرا رسیدن سال 2014 میلادی نزدیک است، بنابراین، اگر مقامات دولتی افغانستان هرچه زود تر دست به اصلاحات لازم در موارد مختلف حیات سیاسی و اقتصادی مملکت نزنند، درقبال شفاف بودن پروسه ی انتخابات ریاست جمهوری آینده ی افغانستان تضمین ندهد و در رفع فساد مالی و اداری نکوشد، سقوط رژیم و ایجاد یک فاجعه ی دیگر حتمی خواهد بود.

حامد کرزی و سخنگویان ریاست جمهوری، وزارت امور خارجه و دفاع افغانستان، نشر این گزارش را سیاسی و مغرضانه خواندند، اما آگاهان سیاسی و تحلیلگران مستقل در همین چند روز اخیر اظهار داشتند که واقعاً اگر دولت هرچه زود تر نجنبد و دست بکار نشود، بروز فاجعه پس از سال 2014م دور از امکان نخواهد بود.

باید گفت که منابع غربی ظرف یازده سال اخیر، همیشه و یکی پی دیگر راجع به وضع و حال مملکت جنگزده ی ما اظهارات ضد و نقیض زیادی بعمل آورده اند

که اگرگاهی این اظهارات، بیانگر مکنونات درونی و استعماری آنها بوده، در عین حال، عناصر حقیقت و در خور حال جامعه ی افغانی را نیز در خود نهفته داشته است .

بنابراین، وقتی وضعیت نا هنجار روحی، اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و اداری افغانستان و بخصوص، حالات جنگی و نظامی آنرا می نگریم، وقتی حرارت طالب دوستی رییس جمهور کشور به ملاحظه می رسد، مادامکه دخالتها و حتا تجاوزهای آشکار نظامی همسایه ها را می بینیم، آنگاه که بیحالی و یا ندانم کاریهای نیرو های خارجی در برابر تروریسم در افغانستان دیده میشود و بالاخره، زمانیکه فساد اداری و زر اندوزی و بی عدالتی و بی قانونی و بیکاری و فقر دایمی در سراسر مملکت بیداد میکند و هزارها انسان وطن رو به فرار دارند، دیگر حرفها و عکس العمل های حامد کرزی و سخنگویانش نمیتواند جامعه ی افغانی را قانع سازد..

حال، اگر پیشینی " گروه بین المللی بحران " پس از سال 2014 میلادی تحقق یابد و اوضاع کشور بار دیگر دستخوش نا هنجاریهای خونین گردد، در قدم نخست، دولت افغانستان به رهبری حامد کرزی و در قدم دوم به اصطلاح جامعه ی جهانی به رهبری ایالات متحده ی امریکا، مسوول خواهند بود.

روزی، جنرال حمید گل پاکستانی، این دشمن سوگند خورده ی مردم افغانستان با صراحت گفته بود " طالبان پیروز خواهند شد و حامد کرزی با پنجصد نفر همکاران دولتی اش بخارج فرار خواهند کرد."

بسکه در خرقة ی آلوده زدم لاف صلاح شرمسار از رخ ساقی و می رنگینم.